

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VIII. Ab anno Christi 570. ad annum 580.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Ab anno 560. ad 570.

63

Archiepiscopus Episcoporum sic & Patrum Princeps & primas diceretur) sed quia Schismatici sic Principem suæ sectæ, vocare soliti essent. Cùm autem Episcopi Venetiæ, Istriæ ac Liguriæ, revulsi essent à summo Pontifice in causa trium capitulorum, & Paulinus his omnibus præemineret, idem Patriarcha nuncupatus est, qui titulus veriùs præteritæ culpæ quam dignitatis est.

DECAS VIII.

✿ *Ab anno Christi 570. ad annum 580.* ✿

571. **A**lboinus post triennalem obsidionem Papiam capit, sed ab ejus direptione absterretur miraculo equi in medio portæ concidentis, nec ullâ arte exurgere valentis.

Paulò post cum regnâffet in Italia annos tres operâ conjugis suæ Rosimundæ, cui Veronæ in Convivio in granio Patris ejus Curimundi Regis vinum propinârat, interfectus est: Hæc enim furore correptâ Helmingem armigerum suū & Peredecum ad eum cædendum incitat, etiam corporis sui ad libidinem copiâ factâ: peractâ cæde fugit cum suo Helminge, Rayennam ad Lon-

Longinum ubi etiam illi, suadente Longino, nupsit; Sed cum illa marito medicatum poculum præbuisset, hic venenum suspicatus, eam reliquum haurire coëgit, & sic ambo paulò post mortui pœnas libidinis & crudelitatis à se invicem exegere. In locum Alboini successus est Clephis non diu regnaturus.

✽(572.)✽ Joannes Papa moritur, cui subrogatus est anno sequente, cum sedes vacasset menses decem & ultra, Benedicto Papa, cognomento Bonosus, patria Romanus. Causa tam diu vacantis sedis fuisse bellici tumultus.

Moritur Charibertus Francorum Rex à Germano Episcopo adhuc anathemati subditus, & impœnitens ob incæstas nuptias sed & alio percutiendus anathemate ob villam S. Martini ecclesiæ ereptam.

Anastasius Sinaita à Justino Antiocheno sede expellitur, accusatus de profuso inutiliter sacro thesauro, ne à Justino Imperatore diriperetur. qui tamen post exilium viginti quatuor annorum temporibus Mauriti Imperatoris suæ sedi iterum restitutus est. Gregorio monacho etiam de monte Sina interim subrogato.

Incolæ majoris Armeniæ in ditione Persarum propter fidem malè vexati à Cosroë

rhoë missis ad Justinum legatis Romano Imperio se dedunt, & Persas Præfectos trucidant.

✽(573.)✽ Occiso à servo suo Clephe Longobardorum Rege triginta sex Duces partiuntur Italiam dirissimè sacra profanaque omnia commiscentes, & extremo exitio pessundantes. Singulis ex rapinis regnum sibi potentiùs vindicantibus.

Hoc anno Franci & Hispani altercati sunt de die paschatis celebrando. Franci quidem decimo quarto Kalendas Maji celebrârunt: Hispani autem duodecimo Kalendas Aprilis. Pro Francis stetit cœlum, quando in die sabbathi sancti fontes baptismales divinitus repleti sunt aquâ apud Francos, non autem in sabbatho sancto apud Hispanos.

✽(574.)✽ Imperium Romanum magnis cladibus atteritur, totâ ferè Syria à Persis & Avarum copiis depopulatâ: quæ strages adeo afflixit Justinum aliâs vertigine jam laborantem, ut in phrenesin incideret, Meminit quoque Gregorius Turonensis, quod passus aliquando magicas incantationes divino præsidio curatus sit capiti suo fræno Constantini appposito, cui insertus erat unus ex clavis, quibus Christus in cruce suffixus fuit.

sepul-

Sepulchrum S. Martini variis miraculis inclarescit, & sæculum hoc viris sanctis Euphronio & Gregorio Turonensibus Episcopis mirificè illustratur in Occidente, & Oriente S. Simeone Stylita, qui in columna quoque magna edidit miracula.

Samaritæ hærerici repullulant in Syriâ, & ferociter grassantur in imagines Christi & Sanctorum.

✽(575.)✽ Tiberius Comes excubitorum a Justino sic suadente Sophia ob morbos Cæsar creatur, qui regendo tanto Imperio non imparem se præbebat, nec ille aptiorem Justinus eligere potuit.

Longobardi barbariem suam effundentes in Gallias & Burgundiam à Mummulo Patricio Duce Guntheramni Regis ad interuersionem deleti sunt, in quo prælio Salonius & Sagittarius duo fratres Episcopi armati loricâ & galeâ (ejusmodi monstra tunc primùm cœpta sunt videri) multos manibus propriis interfecerunt, fortius quàm eorum dignitas patiebatur.

✽(576.)✽ Guntheramnus, Sigebertus & Childebertus fratres bello civili & copiosi sanguinis effusione Galliam dilacerant. Neque à Congregatis in Synodo Parisiensi Episcopis efferati fratrum animi placantur, qui tamen quando minimè spe-

raba-

rabatur virtute S. Martini reconciliati
quieverunt.

✽(577.)✽ Benedictus Papa Romæ
moritur, cui Successor electus est Pelagius
secundus patriâ Romanus, filius Wiligildi,
idque Imperatore inconsulto, quia Roma
tunc obadebatur à Longobardis, & Italia
tota cædibus & flammis fumabat.

✽(578.)✽ Defuncto Joanne Episco-
po Constantinopolitano S. Euty chius post
multorum annorum exilium à Tiberio
gloriosè revocatur & sedî suæ restituitur,
quam etiam miraculis illustravit.

✽(579.)✽ Moritur Justinus II. Impe-
rator cum Orientem rexisset annos tredecim,
& novem mensibus relicto Successore
Tiberio Constantino, qui statim redegit
in ordinem Sophiam Augustam, quod hæc
Justinianum Justini nepotem ad Imperium
evehere conata esset, quoniam Tiberium
viderat salutasse Anastasiam Augustam uxorem
suam, sed occultam, credebat, enim
Sophia Tiberium cœlibem esse, ideoque
eum promoverat spe nuptiarum, sed &
his, & dignitate propter animi impotentiam
excidit. Tiberius autem increpavit
duntaxat Justinianum eumque deinceps
dilexit, & copiis Persicis præfecit, quia
admonitus erat in somnis, in ejus Imperio
tyran-

tyrannos nequaquam emerfuros. Quod etiam eventus edocuit. In Gallia recrudescit bellum Guntheramno & Chilperico in Sigebertum conspirantibus. In atrocissimo prælio Theodebertus filius Chilperici cæsus est. Sigebertus quoque artibus Fredegundis uxoris Chilperici per Sicarios eum secreto alloqui fingentes, gladiis veneno illitis interemptus est, cui filius Childebertus, successit paternam cædem dissimulare coactus. Mærovæus filius Chilperici ducit Brunehildem consanguineam suam & incæstas nuptias etiam armis contra patrem defendit. Sed victus & captus attonso crine Presbyter ordinatus & in S. Martini monasterium relegatus est, unde fugit ad Ecclesiam S. Martini, ubi etiam communionem à Gregorio Turonensi extorsit, & asylo defensus est, sed misso milite à Childerico, cum sibi reformidaret & monitus esset, sibi perniciem imminere, fugit ad suam Brunehildem (filia hæc erat patru sui Sigeberti) sed non receptus ab Austrasiis, & Princeps infelix & malus Presbyter fuit.

✱(580.)✱ Prætextatus Episcopus Rothomagensis de tribus criminibus falso à Fredegunde confictis accusatus, spe veniæ consequendæ, & ut pœnas torturæ declinaret